ANUL III. — Nr. 910. EDIȚIA A DOUA SAMBATA, 10 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În BucureștI la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 60
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

SUCCESIUNEA DESCHISĂ

BOALA REGINEĬ

SĂNĂTATEA LUI WILHELM II

ȘTIRĬ AGRICOLE

SOLDAȚII LA BĂĬ

Școala rurală și invĕțătorii

CURIERUL BĂILOR

DIN MOLDOVA

LACRIMILE JEANEI

București, 9 August 1891.

SUCCESIUNEA DESCHISĂ

Dinastia luĭ Carol I trece printr'o criză gravă. Chiar dinasticiĭ ceĭ maĭ puțin ipocrițĭ recunosc cu îngrijire, că putreda clădire a conspiratorilor de la 1866 se clatină din temeliĭ și că un cutremur cât de mic o poate rĕsturna.

Soarta succesiuneĭ atârnă de starea nervoasă a uneĭ femeĭ și starea aceasta e foarte îngrijitoare.

Regina, căcĭ ea este aceea care va decide, e greŭ bolnavă la Veneția și boala eĭ s'a pus de-a curmezișul drumuluĭ dinastieĭ Hohenzollern.

Regele nu poate să zmulgă de la sânul bolnaveĭ sale soțiĭ pe D-ra Văcărescu, pricina nenorocireĭ Luĭ și a dinastieĭ, căcĭ plecarea aceasta silită ar putea să aibă urmărĭ funeste pentru Regina Elisabeta.

Așa zisul moștenitor al Tronuluĭ a petrecut cât-va timp la casa părintească, într'un fel de închisoare de moravurĭ și acum face o călătorie de consolare. In orĭ-ce caz, el nu poate fi adus în țară fără a da naștere la scandal.

Regele însu-șĭ, bolnav prăpădit, e silit să stea în țară, în mijlocul indiferențeĭ generale, singur și fără prietinĭ, martor întristat al descompunereĭ întreguluĭ organizm monarchic.

Protectorul Sĕŭ de la Berlin, Împăratul Germanieĭ se zbate în suferințĭ și prevederea uneĭ catastrofe nu este esclusă. Decadența fizică a progenitureĭ imperiale germane se arată în toată grozăvia eĭ.

Pretutindenĭ boală, jale și nenorocirĭ. Dacă Carol I n'ar fi așa tare de cap, maĭ că am începe să ne îngrijim de starea luĭ mintală.

Și, ca vîrf al tuturor nenorocirilor, situația externă se complică. Tripleĭ alianțe, — sprijinul și scăparea dinastieĭ nemțeștĭ în România, — i se opune o nouă alianță formidabilă și primejdioasă.

Constatând aceasta, nu ne importă monstruozitatea alianțeĭ de interes a Republiceĭ franceze cu Impĕrăția autocratică rusească. Nicĭ nu avem nevoie de a ne alipi acesteĭ alianțe, după cum voiŭ dovedi maĭ la vale.

Ea ne interesează numaĭ din cauză că încheierea eĭ va băga fiorĭ în diplomația germano-austriacă; că îngrijițĭ de pielea lor, nemțiĭ vor părăsi cu totul pe Carol I, căcĭ vor recunoaște că n'aŭ nicĭ un sprijin într'Insul, fiind că El e singur și țara nu'L va urma în combinațiile Luĭ politice la vreme de nevoie.

Ca să ceară, în ultimul moment; sprijin de la înjghebarea franco-rusă Carol I e prea bancher pentru a o face. Maĭ întâiŭ, El nu e sigur de succesul noueĭ alianțe în contra celeĭ vechĭ; apoĭ El știe foarte bine că avansurile Sale ar fi respinse cu dispreț de Alexaneru al III-lea.

Prin urmare, căile obicinuite pentru un cap încoronat sunt de astă dată închise luĭ Carol I.

Nu e vorbă, maĭ este un drum, o cale de scăpare; dar pe acolo Carol I n'a mers nicĭ o-dată și chiar de ar merge acum, s'ar înfunda maĭ rĕŭ. Vorbesc de apelul către țară, de căutarea sprijinuluĭ în popor.

Aceasta nu e de mutra M Sale. Nicĭ Carol I nu e de Românĭ, nicĭ Româniĭ de Dênsul.

Așa dar, geamantanul și tălpășița pe la Brașov, orĭ pe la Vêrciorova, dacă nu pe la Rusciuk.

Soluția aceasta este de neînlăturat și orĭ cât se va maĭ zvârcoli Carol I, tot nu va scăpa de dênsa

De aceea, noĭ am dori ca alianța franco-rusă să se închee cât de curând, pentru ca să putem relua libertatea noastră de acțiune, așteptând momentul în care vom putea interveni în condițiunĭ favorabile.

După ce vom fi scăpat de Carol I și de odrasla Sa, vom fi stăpânĭ în casa noastră și vom putea face politică românească.

Din cele spuse până aci, rezultă că obiecția, care se pare cea maĭ serioasă, în contra înființăreĭ RepubliceĭI române, obiecția că nu putem face nimic fără consimțimîntul Europeĭ, n'are nicĭ o valoare.

Intâmple-se cât de curînd eventualitatea prevĕzută de noĭ; deschidă-se succesiunea la Tron și nimenĭ în Europa nu va crâcni, dacă noĭ, în casa noastră, în loc să întreținem o păpușă saŭ un tiran, ne vom decide a ne guverna singurĭ.

Rep.

TELEGRAME

PARIS, 8 August. — Țarul a conferit D-luĭ Flesch, ministrul Franciei la Haiti marele cordon al Sfântuluĭ Stanislas.

BRUXELLES, 8 August. — Congresul socialist a decis ca toate propunerile ale diferiților membriĭ să fie depuse biurouluĭ, care le va examina și la trebuință le va formula.

SOFIA, 8 August. — Guvernul nu a luat încă o deciziune în privința convocăreĭ Sobranieĭ pentru anul acesta la Târnova.

BERLIN, 8 August. — Să desminte în mod categoric, din sorginte competentă știrea respândită la Londra și după care D. Miquel ar fi prezentat Împăratuluĭ un memoriu, care recomandă suprimarea pentru 3 lunĭ a taxelor asupra grîurilor.

MUNICH, 8 August. — Negociatoriĭ germanĭ, austriacĭ și italienĭ pentru tractatul de comerț, aŭ ținut azĭ a doua lor ședință.

De acum înainte se va ține ședință în toate zilele.

PETERSBURG, 8 August. — *Agenția de Nord* declară neadevĕrată știrea după care guvernul ar avea de gând să oprească exportul grîuluĭ și să urce taxele asupra grîuluĭ importat.

SANATATEA LUI WILHELM II

Bruxelles, 16 August.

Cu toate silințele ce 'și-aŭ dat ceĭ de pe lângă Impĕrat ca să nu se afle în ce hal este, s'a adeverit că boala face progrese repezĭ.

Doctorul Mackenzie, întrebat despre boala luĭ Wilhelm II, spune că boala de urechĭ de care sufere este gravă în ea însă-șĭ, și maĭ cu seamă din cauza complicațiilor ce pot să se întâmple.

In ce privește rana, doctorul Mackenzie spune că e o rană serioasă și că chiar de s'ar vindeca Impĕratul are să rĕmâe cu genuchiul țeapăn și n'are să maĭ încalece.

Boala Regineĭ

Boala Regineĭ se agravează din zi în zi.

Comunicatul apărut în *Monitor* **n'a dat nicĭ un amănunt, fiind-că e greŭ de a numi baola și cauza eĭ.**

Mediciĭ aŭ constatat că paralizia progresează și că ea a început a atinge măduva spinăreĭ.

Cauza principală a boaleĭ constă în obiceiurĭ solitare și în excitațiunĭ nefireștĭ carĭ aŭ produs o sguduire rea-făcătoare a sistemuluĭ nervos.

Atacurile isterice aŭ devenit foarte dese și ele se prelungesc peste mĕsură.

Era decis ca Regele să meargă la Veneția și de acolo să plece cu Regina într'o localitate de băĭ în Holanda saŭ în Germania. Dar aceasta nu era cu putință de cât, dupe ce D-ra Văcărescu n'ar maĭ fi pe lângă Regina; în starea însa în care se află Regina, o asemenea despărțire ar fi putut produce niște complicațiunĭ primejdioase.

De aceia Regele a renunțat pentru moment la călătoria Sa.

Este vorba de a se chema un medic specialist în boalele nervoase, poate Doctorul Charcot.

In orĭ-ce caz, Regina nu va pleca încă din Veneția, căcĭ nu este în stare de a suporta cea maĭ mică călătorie.

Familia D-șoareĭ Văcărescu, adică D. Enăchiță Văcărescu, soția sa și o altă fiică, este adunată la Veneția.

A sosit și muma Regineĭ, Principesa de Wied.

RESBOIUL DIN AMERICA DE SUD

NEW YORK, 8 August. — *New-York Herald* anunță că șeapte corăbiĭ de resbel congresiste, avĕnd pe bord 10,000 de oamenĭ de trupe bine armate s'aŭ dus la 15 August la Caldera. Trupele ar fi debarcat pentru a procede pe calea uscatuluĭ contra fortificațiilor luĭ Balmaceda și să încerce să provoace o bătaie. înaintea fortificațiilor din Valparezo.

Știrile agricole

Era maĭ înainte vreme un obiceiŭ foarte bun și în acelașĭ timp foarte necesar, introdus în serviciul telegrafic. In fie-care dimineață biuroul central din capitolă distribuia ziarelor două buletine de cea maĭ mare importanță: unul meteorologic și altul despre mișcarea porturilor.

Nu putem cunoaște motivele care aŭ determinat pe onorabila direcțiune a telegrafelor să facă economie de câte va coale de hârtie, constatăm însă marele neajuns ce resultă pentru public din necunoștința acestor prea interesate știrĭ.

Seceta care a bântuit țara vara aceasta a îngrijat cu prisosință pe toată lumea. Fie-care este nerăbdător să afle dacă a plouat ur de-va „Monitorul Oficial", publică ce'ĭ drept din când în când un buletin meteorologic; dar cine citește gazeta oficială?

Chestiunea mișcăreĭ porturilor și piețelor noastre de cereale, este atât de importantă în cât nicĭ nu maĭ cercăm a o demostra.

Telegramele ce publicăm zilnic din streinătate arată fierberea ce există acolo Știrile porticulare ce primim de la Brăila și alte orașe din țară sunt dovezĭ că animația târgurilor este mare dar și surprinzătoare

Până să afle ceĭ de la Dorohoĭ prețul cu care să cere grâul la Brăila, speculanțiĭ 'ĭ aŭ înduplecat și l'aŭ vêndut pe nimic. Și ast-fel se petrece lucrurile în toată țara.

Ce ar costa pe guvern ca în fie-care seara să telegrafieze în toată țara ultimul preț cu care se vinde saŭ se cer singurele produse ale soluluĭ nostru? Nimic Câte va coale de hârtie, cum am spus maĭ sus. In schimb însă, agricultoriĭ noștri ar profita enorm. fiind la adăpostul orĭ căreĭ surprinderĭ.

Am scris aceste rêndurĭ, nu pentru D. colonel Gorjan saŭ pentru ceĭ din capul administrațieĭ telegrafelor, ci pentru D-niĭ miniștriĭ de interne și comerciu, și de la care așteptăm ca apreciind importanța lucruluĭ precum și faptul că aceste știrĭ se daŭ oficial în toată lumea, îndată după închiderea burselor, vor face ca și la noĭ ele să ea ființă pentru folosul obșteĭ.

Industrialul.

Flota Franceză în Anglia

LONDRA, 8 August. — Amiralul Clan William și ducele de Connaught aŭ făcut o vizită în timpul diminețeĭ amiraluluĭ Gervais care le-a înapoiat-o curând. La orele 11 amiralul Gervais și suita sa s'aŭ dus la Osborna ca să fie primițĭ de către Regina. Amiralul și suita aŭ fost condușĭ și recondușĭ în echipagiĭ regale.

După ce și-a luat concediŭ de la ofițeriĭ francezĭ, ducele de Connaugh a plecat cu Prințul Henric al Prusieĭ la Cowe

Soldațiĭ la băĭ

D. ministru de resbel a trimes anul acesta 98 de soldațĭ bolnavĭ. să fie îngrijițĭ la băile de la Olăneștĭ. Cele ce aflăm însă că s'ar fi petrecênd cu biețiĭ soldațĭ bolnavĭ, ne îngrozește.

Iată ce ni se spune:

Sunt paispre-zece putinĭ, care sunt întrebuințate de gradațiĭ soldațĭ ce fac bae în comun în două basinurĭ. Din această cauză soldațiĭ s'aŭ bolnăvit maĭ rĕŭ; diferite boale infecțioase, maĭ cu seamă sifilisul, s'aŭ inoculat la maĭ toțĭ.

Pentru fie-care soldat este alocată, pentru hrană, suma de 60 banĭ pe zi; 98 oamenĭ a 60 banĭ, face 58 leĭ și 80 banĭ pe zi, ceea-ce ar permite să li se dea o mâncare cât se poate de hrănitoare. Cu toate acestea, bolnaviĭ nu sunt scoșĭ din ciorbă cu cartofĭ, cu varză și cu castravețĭ acriĭ. Pare că anume ar fi recomandat medicul să li se dea să mănânce tot ce e maĭ indigest. Din cauza mâncăreĭ proaste și neîndestulătoare, bolnaviĭ sar peste gardurĭ în grădinele oamenilor și mănâncă fructe crude, ceea-ce 'ĭ bolnăvește și maĭ rĕŭ.

Nu li se dă voe să iasă să se plimbe prin împrejurimĭ să respire aerul curat și sănătos, cu tot ordinul dat de D. ministru în această privință; sunt ținuțĭ într'una în nemișcare în curtea băilor.

Maĭ mult încă, într'o Duminică o parte din soldațĭ s'aŭ dus până în satul Olăneștĭ, la șase kilometriĭ depărtare de băĭ: seara când s'aŭ întors, nu li s'a permis să intre înăuntru. Apoĭ aŭ fost închișĭ. cu plantoane la ușă, într'o cameră fără paturĭ, fără nimic; soldațiĭ, obosițĭ și asudațĭ, numaĭ în bluze de dril cum fuseseră peste zi, aŭ fost silițĭ să se culce pe jos, pe scândura goală. Din această pricină, aŭ răcit toțĭ.

Un caporal din eĭ a fost chiar pus la tortură. A fost legat cu o fringhie de picioare și cu mîinile la spate; de fringhie i s'a pus lacăt. Caporalul n'a putut să doarmă toată noaptea. D-niĭ ofițerĭ nu s'aŭ mulțumit cu atîta. A doua zi 'l-aŭ pus să sape o groapă pătrată de douĭ metriĭ și jumĕtate adîncă.

Săpând, s'a dat de un izvor de apă și groapa a devenit fîntînă. A fost botezată *fîntîna caporaluluĭ pedepsit.*

In loc să fie cruțațĭ de muncă, bolnaviĭ sunt supușĭ la tot felul de corvoade grele, ceea ce tocmaĭ în folosul însănătoșireĭ lor nu este.

Rugăm pe D. ministru de rĕsboiŭ să cerceteze; dacă vor fi adevĕrate cele ce ni se spun, să pedepsească fără milă pe vinovațĭ.

FANATISMUL CATOLICILOR

TREVAS, 8 August.—Azĭ dimineață la 9 ore s'a început expunerea și adorarea haineĭ luĭ Isus Christos la Catedrală, în mijlocul uneĭ mulțimĭ marĭ. Festivitățile s'aŭ celebrat de către Episcopul de la Trèves în presența Episcopiilor de Luxemburg și de Birmingham și a altor demnitarĭ aĭ bisericeĭ.

Școala rurală și Invĕțătoriĭ

Din partea D-luĭ Popovicĭ, învĕțător în com. Hăneștĭ, jud. Dorohoiŭ, primim următoarele observațiunĭ ale sale asupra îmbunătățirilor ce trebuesc făcute școaleĭ rurale, cum și soarteĭ învĕțătoruluĭ.

Cestiunea prezintă un deosebit interes, acuma când D. Poni e hotărît să facă o reformă școlară.

Noĭ publicăm cu deosebită plăcere cele ce scrie D. Popovicĭ, cum vom publica pe ale orĭ-căruĭ alt D. învĕțător. Sîntem fericițĭ când vedem că corpul învĕțătoresc se mișcă, se pune pe muncă și studiĭ, lăsând ca peste cât-va timp să ne dăm și noĭ propriile noastre părerĭ.

Maĭ defectuos program al școalelor rurale ca cel actual nicĭ că se poate. Judece fie-care. La o școală rurală avem 6 clase cu patru—cincĭ deviziunĭ și un singur învĕțător. Pas de lucrează în fața imposibiluluĭ puĭ mâinele la subțioară și te uițĭ. De-aĭ fi inspirat de duhul sfînt și tot nu aĭ putea cuprinde toate. — Dar apoĭ materia? 6 clase și în minus programeĭ cu 4 de la oraș. — De ce această deosebire? De ce să nu să dea și țĕranuluĭ libertatea de-așĭ continua studiile după voință și putere? Căcĭ, după programul actual, e ținut în loc și înlăturat de la orĭ-ce școală secundară, din cauza etățeĭ, stând 6, 7 saŭ 8 anĭ în școala primară și totușĭ cu studiele necomplecte. Câte geniĭ nu aŭ dat poporul. cu toată presiunea ce li s'aŭ făcut și face de clasele privilegiate. Egalitatea învĕțămîntuluĭ, ca orĭ-care egalitate există numaĭ pe hârtie; în realitate e rîs. Absolventul școaleĭ rurale, cu dorința de a intra în una secundară, e supus uneĭ examinărĭ la o școală urbană, a căror viză trebue să poarte actul de absolvire, spre a putea fi valabil. Apoĭ maĭ mare nedreptate nu se poate. Actele tuturor membrilor corpuluĭ didactic sînt valabile, numaĭ ale învĕțătoruluĭ nu! El, cu curs pedagogic, e crezut atât de jos, atât de incapabil că actele luĭ trebuesc să treacă prin censura institutoruluĭ, de cele maĭ multe orĭ cu 4 clase gimnaziale. Unde e demnitatea învĕțătoruluĭ și a școleĭ rurale? Din această cauză, cea maĭ mare parte din părințiĭ maĭ cu vază și maĭ culțĭ de prin sate, fug de școala din sat ca de-o ciumă, și-ĭ daŭ cu toate sacrificiile în școalele urbane spre a nu perde viitorul copiilor lor.

Pe aceste considerente cred să propunem:

Programul pentru școalele rurale să fie întocmaĭ acel al școalelor primare urbane. Certificatele date de învĕțătorĭ să fie tot așa de valabile ca cele liberate de toțĭ ceĭ-l'alțĭ învĕțătorĭ și institutorĭ.

* * *

Pentru alte lucrurĭ de maĭ puțină importanță, Statul se vede sacrificând adesea zecĭ de milioane; pentru școlĭ însă și maĭ ales pentru școala săteanuluĭ, maĭ tot-deauna maĭ nimic Localurile în genere sunt niște cuiburĭ infecte și distrugătoare pentru biețiĭ copiĭ aĭ săteanuluĭ, neîncăpĕtoare, fără lumină, fără aer, egrasioase, expuse ploilor în cât adesea orĭ cresc burețĭ prin ele, nepodite, friguroase etc.; așa că'țĭ inspira desgust și groază intrând în ele. Din această pricină mulțĭ învĕțătorĭ caută să se permută din loc în loc, spre a găsi un loc maĭ bun. Ast-fel instrucțiunea suferă. Dăm higiena în școala țĕranuluĭ spre a'l deprinde cu comoditățile truiuluĭ; și ca exemplu îĭ punem sub ochĭ o adevĕrată poiată de animale, unde îngrămădim sute de copiĭ. Și totușĭ maĭ avem curajul să le spunem că locuințele lor sunt nehigienice. Pe lângă aceasta localul contribue foarte mult la prestigiul școaleĭ și a învĕțătoruluĭ, asemenea chiar la gustul de muncă al copiilor cât și al învĕțătoruluĭ.

Propunem dar, ca localurile de școală să se ia pe comptul Statuluĭ, să fie uniforme în orĭ care comună. Statul va contracta un împrumut de 50,000,000 leĭ, care se va acoperi din o zecime a școalelor pusă pe veniturile comunale și județene. Cu această sumă Statul va putea construi odată 3,000 școlĭ a 15,000 leĭ una, ceia ce fac 45,000,000. Iar restul de 5 milióne se va întrebuința pentru mobilier și aparate didactice uniforme; ceia ce vine 1666 leĭ de fie-care școală.

Intreţinerea şcoalelor în bună stare să fie iarăşĭ pe comptul Statuluĭ, pentru care va avea un serviciŭ aparte.

Orĭ-ce cheltuelĭ ale şcoaleĭ, ca: odăiaş, lemne, premiĭ, cheltuielĭ de cancelarie, procurare de mobilier şi aparate didactice, să fie iarăşĭ pe comptul Statuluĭ; iar Comunele şi judeţele să dea Statuluĭ în schimb zecimea propusă maĭ sus.

* * *

Invĕţătorul se află astă-zĭ într'o stare cu totul mizerabilă şi deplorabilă, plătit egal şi chiar maĭ prost ca un sergent de stradă. Cu toate acestea i se zice că e luminătorul poporuluĭ şi sacru misionar, că luĭ sunt încredinţate destinele ţăreĭ, deşi e gol şi ne-avênd chiar ce mânca. E plătit maĭ prost ca orĭ-ce funcţionar, e atât de uitat şi de nebăgat în seamă şi cu toate astea de la el să cere o muncă peste puterile omeneştĭ. Institutorul cu o singură clasă e plătit cu 250 leĭ lunar; bietul învĕţător cu şase clase şi câte-va diviziunĭ cu 90 leĭ. Dreptate omenească,

Institutorul adesea are patru clase secundare, învĕţătorul are patru clase pedagogice; şi cu toate astea în toate o diferinţă ca de la pămênt la cer. Aruncat într'un sat poate cu 4—5 copiĭ, cu femee! etc., lipsit adesea şi de locuinţă şi de toate cele necesare, supus la capriciul unuĭ primar incult, îşĭ blastemă adesea soarta care l'aŭ făcut să îmbrăţoşeze această vocaţiune.

Pentru a'şĭ procura cele necesare, învĕţătorul e silit să meargă la oraş cel puţin odată pe septămână, plătind cel puţin 5 leĭ la căruţă; căcĭ pe cel maĭ mulţĭ din învĕţătorĭ i-a ferit D-zeŭ de căruţă şi cal; ceia ce face 20 leĭ pe lună; decĭ le maĭ remâne şapte-zecĭ leĭ. Despre cărţĭ, jurnale, etc., indispensabile unuĭ învĕţător spre a se instrui şi a se ţine în curent cu progresele ce se fac, nicĭ nu maĭ e de vorbit. Cu mare economie, de se poate întreţine. Din cauza mizerieĭ, se îngloadă în datoriĭ; gol şi la corp şi la minte, se tâmpeşte cu vremea.

Propunem dar ca învĕţătoriĭ să fie iarăşĭ pe comptul statuluĭ, să fie câte doĭ de fie care şcoală, din care unul însărcinat cu direcţia eĭ, să fie plătiţĭ cu modesta sumă de 150 leĭ lunar unul; iar la şcoalele cu pământ să li se reţie din salariŭ suma ce s'ar putea lua din arendă, spre a li se tăia gustul la cea maĭ mare parte de a întrebuinţa toate mijloacele spre a fi numit la o şcoală cu pământ. Saŭ să le dea pământ la toţĭ.

Invĕţătoriĭ să fie inamovibilĭ şi nu lăsaţĭ la gustul şi capriciul revisorilor şi a persoanelor influente.

Permutările să nu să facă de cât prin consimţimântul reciproc. In cas de pedeapsă disciplinară, după raportul revisoruluĭ către ministrul Instrucţiuneĭ, aceasta va primi o nouă anchetă la faţa loculuĭ, care se va face de un delegat al ministeruluĭ. Numaĭ atuncĭ găsindu-l culpabil va ordona permutarea. In caz de abaterĭ grave din partea învĕţătoruluĭ şi în urma anchetelor maĭ sus prăvĕzute, va fi dat în judecata corpuluĭ didactic; juriul va fi compus din doĭ învĕţătorĭ şi un institutor şi doĭ profesorĭ de curs secundar; vor fi numiţĭ toţĭ prin tragere la sorţĭ.

Invĕţătoriĭ să ia parte în consiliul superior de instrucţiune, unul din fie-care judeţ, ales prin vot secret de toţĭ ceĭ-l'alţĭ. Numaĭ atuncĭ vom ajunge să avem legĭ, regulamente şi programe potrivite cu cerinţele şcoaleĭ poporuluĭ căcĭ cine altul de cât învăţătorul, poate şti nevoile şi mersul şcoaleĭ al căruĭ sufiet este?

Să se desfiinţeze orĭ ce concursurĭ pentru ocuparea de catedre la şcoalele rurale şi aceasta pe considerente, că numaĭ mulţumită concursuluĭ, şcoalele rurale sunt pline de toată caracuda şi de tinerĭ nepreparaţĭ, ne apţĭ, şi ne meniţĭ pentru această vocaţiune. Concursul şcoaleĭ rurale nu e de cât un gheşeft material şi electoral, cum şi al oamenilor zileĭ spre a'şĭ putea căpăta pe favoriţĭ.

Propunem să nu se recruteze învĕţătorĭ de cât dintre absolvenţiĭ şcoalelor normale pedagogice. Cum învĕţătorul nu are dreptul să fie preot; tot aşa şi preotul să nu poată fi învĕţător. Cum se împacă ceasurile şcoaleĭ cu botezul, mortul, cununia, serviciul religios, maslul, sfinţirĭ de apă, etc?

Normalistul să fie scutit de armată pentru că nicĭ un avantaj nu vedem; din contra prin viaţa de cazarmă să desmoralizează şi catedrele rĕmân vacante.

Pe lângă fie-care revizorat să se ataşeze două treĭ învĕţătorĭ spre a suplini pe ceĭ în concediurĭ; căcĭ din un salariu aşa mic, de unde poate învĕţătorul să plătească pe suplinitor pe care adesea nu-l găseşte în sat? Ce face, la caz de boală de două treĭ lunĭ, de unde să se întreţie cu familia şi să plătească şi suplinitoruluĭ, şi să se şi caute de boală? Aceştĭ ataşaţĭ vor face şi serviciul de cancelarie al revizoratelor şi 'ĭ va ajuta şi în inspecţiunĭ.

Să se desfiinţeze cu totul comitetele şcolare, nefiind apte şi în conformitate cu cerinţele timpuluĭ în care trăim; în locul lor să se înfiinţeze un serviciŭ de control maĭ serios.

Conferinţele şcolare să fie generale; la ele să ia parte toţĭ învĕţătoriĭ. Anul I-iŭ să se ţie în capitală şi pentru aniĭ viitorĭ, prin convenire saŭ sorţĭ, să se hotărască oraşul unde urmează să se ţie. Avantajele unor ast-fel de conferinţe ar fi enorme. Prin ele s'ar putea pune în contact uniĭ cu alţiĭ, ar discuta diferite chestiunĭ ca: metode, cărţĭ didactice, aparate didactice, etc., şi ast-fel s'ar conveni spre a fi uniforme în toate şcoalele.

Apoĭ învĕţătorul cu ocazia acestor conferinţĭ 'şĭ-ar cunoaşte ţara întreagă, cum şi diferitele locurĭ istorice şi însemnate din ţară.

Vorbeşte copiluluĭ de port, corabie, fortificaţiĭ, băĭ, cariere, etc., şi el singur nu le cunoaşte de cât din cetit. Cum poate fi intuitiv? Apoĭ să pune în contact şi cu alte persoane, ca autorĭ, pedagogĭ, etc., etc.

Pentru diferite explicaţiunĭ să ia parte şi doui pedagogĭ din ceĭ maĭ renumiţĭ din ţară; cum şi toţĭ revizoriĭ din ţară.

Statul pentru conferinţĭ să le pue la dispoziţie trenul gratis, douĭ leĭ pe zi diurnă şi sala de întrunire. Conferinţile să ţină 20 zile; din care 15 pentru discuţiunĭ şi 5 pentru escursiunĭ în acel judeţ, în care se va ţine conferinţa.

Să se înfiinţeze în centrul fie-căreĭ plăşĭ câte o şcoală de agricultură saŭ meserie.

Anul şcolar să înceapă la 15 August şi să se finească la 1 Maiŭ, fiind-că ţăraniĭ sunt maĭ ocupaţĭ cu agricultura primă-vara.

Th. Popoviei.
Invĕţ. Com. Ibăneştĭ, jud. Dorohoĭ.

INFORMATIUNI

Curtea de Casaţie a respins recursul luĭ Simion Mihăilescu. Prin urmare acesta va trebui să stea o lună la închisoare la cât a fost condamnat de curtea de apel din din Galaţĭ.

—✠—

Societatea preseĭ după o dare de seamă ce publică comitetul a încasat de la înfiinţare 27,728 leĭ banĭ 60, din care a cheltuit 14,825 leĭ 65 banĭ rămâindu-ĭ un capital de 12,875.95.

—✠—

Consilierul comunal Petre Serafim, primeşte 500 leĭ diurnă lunară în calitate de ofiţer de stare civilă; în acelaşĭ timp aflăm că dênsul maĭ pretinde încă alţĭ 570 leĭ tot ca diurnă pentru timpul cât a fost delegat în comisia de recensimentul cailor din Capitală pentru rechiziţie

Daca toţĭ consilieriĭ comunalĭ vor avea aceeaşĭ dragoste pentru baniĭ comuneĭ, atuncĭ orĭ-ce birurĭ se vor pune pe capul contribuabililor ar avea drept orĭ-ce destinaţie, buzunarele acestor onorabilĭ.

—✠—

Direcţia generală a serviciuluĭ sanitar publică în *Monitorul oficial* sub No. 101 din acest an un anunciŭ relativ la titlurile ce se cer pentru ocuparea postuluĭ de medic comunal a Urbeĭ Brăila. Se cere un certificat ca să probeze că a făcut un an ca medic de plasă, un an ca medic militar, saŭ ca medic secundar într'un spital din ţară, saŭ doĭ anĭ ca internĭ în spitalele din Paris saŭ doĭ anĭ ca asistent în spitalele din Germania, saŭ doĭ anĭ ca medic secundar de spital în Austro-Ungaria, saŭ doĭ anĭ de exerciţiŭ al medicineĭ în ţară.

Se ştie de toată lumea că şi noĭ aveam înfiinţată instituţia internatuluĭ pe lângă spitalele Eforieĭ şi Epitropeĭ Brâncoveneştĭ din Bucureştĭ şi a St. Spiridon din Iaşĭ.

Oare un concurs de internat pentru Eforie şi Epitropiele compus din toate Pathologiile interne şi externe anotomie şi fisiologie nu valorează cel puţin cât o asistenţă din Germania care se capătă prin favoare şi fără nicĭ un concurs?

Ar fi trebuit ca Direcţiunea să fie maĭ cu băgare de seamă în publicarea condiţiilor şi cu maĭ mult respect către instituţiunele ţăreĭ în facerea regulamentelor. Lipsa absolut e de atenţiune *către studenţiĭ ce nu aŭ parale să meargă pe la nemţĭ şi franţuzĭ dar carĭ învaţă şi aicĭ produce descurajarea* lor când vĕd dispreţul ce li se ascund maĭ de multe orĭ de nişte ignoranţĭ.

—✠—

La rampa de vinurĭ de la Gara de nord se fac abuzurĭ.

Aşa, pentru gradat spirtoasele, funcţionariĭ de la axize aŭ făcut un vas de tinichea de maĭ bine de un litru. Umplu vasul cu vinul saŭ rachiul de gradat, apoĭ nu'l maĭ restituc comerciantuluĭ.

Când e vorba de vin, aleargă toţĭ cu cotar cu tot, cu paharele în mână şi cer să le dea de gustat. După ce bietul comerciant le dă câţĭ-va litri de bĕut, se maĭ pomeneşte că es la iveală şi două clondire: unul pentru D. casier şi altul... pentru *sufletul rĕposaţilor.*

Rugăm pe ceĭ în drept să ia mĕsurĭ, pentru stîrpirea acestor abuzurĭ.

—✠—

A apărut decretul prin care D-l Emil I. Ghica, ministru nostru de la Petersburg, e mutat la Viena în locul D-luĭ Teodor I. Văcărescu.

D. Văcărescu care e la Carlsbad se va duce să presinte scrisorile sale de rechemare Impĕratuluĭ Franz Iosef.

—✠—

D. Prim-procuror Sfetescu şi D. judecător de instrucţie Stătescu, vor face ancheta la ministerul domenielor, în privinţa abuzurilor carĭ se impută maĭ multor funcţionarĭ.

—✠—

Părinţiĭ carĭ vor să 'şĭ trimeată copii la şcoalele primare, sunt înştiinţaţĭ că înscrierile aŭ început a se face în localul şcoalelor.

—✠—

Cererile birjarilor de a se opri pe maĭ multe strade circulaţia Tram-carelor, aŭ fost respinse de comisiunea însărcinată să primească plîngerile birjarilor, aceştia însă sunt hotărîţĭ să nu se astâmpere.

Nu ne îndoim că poliţia îşĭ va face datoria, împedecând orĭ-ce încercare a birjarilor de a aduce prin forţă vre-un ne-ajuns societăţeĭ Tram-carelor.

—✠—

A apărut de sub tipar *Buletinul* societăţeĭ geografice române, trimestrul I pe 1891, cum şi *Dicţionarul Geografic* al judeţuluĭ Dorohoiŭ, prelucrat de C. Chiriţă, revizor şcolar la Iaşĭ, dupe D. N. Filipescu-Dubău.

—✠—

A apărut de sub teascurile tipografieĭ Thoma Basilescu **„Aritmetica practică“** ediţia II-a cu totul refăcută şi adăogită, pentru usul claselor primare şi claseĭ I-a secundară de **Constantin Bărcănescu.**

Partea I-a pentru clasa I-a şi II-a preţul 40 banĭ. Partea II-a pentru clasa III-a şi IV-a preţul 80 banĭ. Amândouă părţile întrunite, pentru clasa I-a secundară 1 leŭ 20 banĭ.

CATULLE MENDES

VECINII CEI BUNI

El se apleacă de la fereastra luĭ spre fereastra de alăturĭ

— Vecină?

— Vecine?

— Ce frumoasă floare aĭ!

— O floare frumoasă? Care? Am maĭ multe, prea frumoase pe fereastra mea.

— Nu vorbesc eŭ de astea.

— Dar de carĭ vecine?

— De guriţa ta, vecină, cea maĭ frumoasă floare. Mĕ laşĭ s'o culeg?

— Şi cum?

Cu o sărutare zise el.

— Incearcă! zise ea.

El încalecă pe fereastră se apucă de o perdea şi sări în odaia eĭ; acolo apucând talia frumoaseĭ fete o duse către alcovul de muselină şi de mătase şi cu buzele arzătoare, culese floarea pe care o dorea.

— Ah! ah! vecine!

— Ce e vecină? Nu mi-aĭ dat voe singură?

D...! dar...

— Dar...

Dar, zise ea suspinând, mi se pare că poţĭ să culegĭ foarte bine florile, fără să culcĭ tulpina.

Tradus de **Nicu.**

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1608.00

(Va urma) *Total leĭ 1608.00*

CURIERUL BAILOR

CONSTANŢA

1891, August 6

Unde daĭ... şi unde crapă, grăieşte un proverb bĕtrânesc. Eac'aşa şi cu mine. Iera s'o pornesc în spre Dorna şi când colo mĕ pomeniĭ la Constanţa... pe ţĕrmul neconstanteĭ mărĭ.

Am ajuns pe o lună prea frumoasă. Intr'o parte doar cât ghiceaĭ că se află mare, cufundată cum era în întunerec; în partea din spre băĭ, cu faţa uşor încreţită, marea sta gânditoare la lumina învăpăcată a luneĭ.

N'am vĕzut de cincĭ anĭ Constanţa, şi acum o găsesc schimbată mult. Uliţele drepte şi bine macadamizate; icĭ, colo, clădirĭ maĭ nouĕ îĭ dă o altă faţă; în centru, Ovidiu stă adâncit pe gândurĭ, posomorât, ascultând sgomotul neîntrerupt al măreĭ, alcătuind p[illegible]r'că poema vieţeĭ sale triste la Tomi de odin[illegible]oară.

Mişcare în port, puţină de tot. [illegible] Toţĭ nădăjduesc însă că cu terminarea poduluĭ de peste Dunăre, Constanţa o să devină un port foarte activ şi plin de viaţă comercială. Pân'acum lâncezeşte.

Călătoria până la Cernavoda se face maĭ de toţĭ vizitatoriĭ Constanţeĭ, pe la Făureĭ-Feteştĭ.

La Feteştĭ însă, serviciul diligenţeĭ care transpoartă pe călătorĭ până la Dunăre, în timp de aproape treĭ ceasurĭ, e prost şi adese orĭ din cauza neregularităţeĭ te vezĭ silit să eĭ căruţă, plătind chirigiuluĭ 15 şi 20 leĭ. Ajuns la Cernavoda, alt necaz:

Direcţia căilor ferate anunţă prin gazete că trenul circulă de două orĭ între Cernavoda şi Constanţa: odată dimineaţa, odată sea.

S'a întâmplat nu odată maĭ multor călătorĭ să rĕmâe o zi şi o noapte în Cernavoda, dormind unde da D-zeŭ, şi mâncând ce bruma găseaŭ, pentru că nu circula nicĭ un tren în ziua aceea. De ce? Onor. Direcţiune ştie de acest mers regulat? Orĭ, în loc să facă pe Turcĭ să se europeniseze în toate, în sfîrşit făcêndu-le să meargă... turceşte?

In Constanţa, ca pretutindenĭ în ţară la noĭ, preţurile odăilor pe la hotelurĭ, nu nu sunt să vede controlate şi hotărâte în acord cu poliţia oraşuluĭ.

Care cum vrea şi cât vrea aşa care.

De pildă la marele otel *Carol*... o odaie care nu face de cât cel mult 5 leĭ, galantomeşte dându-ĭ pe zi, direcţia îţĭ ia 10 leĭ, plus *un leŭ pe zi serviciul şi 1 leŭ o lumânare!*... Ear două paturĭ având odaia, firesc lucru să doarmă două persoane în odaea aceasta. Direcţia cea deşteaptă, cere pentru persoana a doua care va dormi în cel-l'alt pat *duoĭ leĭ* maĭ mult, care va să zică, ajungĭ cu preţul la 14 leĭ.

Serviciul plătit c'un leŭ în deosebĭ, e prost nevoe mare; sunĭ de 'ţĭ amorţesc degetele şi tot nu vine nimene. Cu mare ce, a treia zi după scripturĭ.

Şi, culme a exploatăreĭ, ţĭ se spune de către conducĕtorul oteluluĭ, că, dacă veĭ mânca în birtul sĕŭ, veĭ plăti odaea după tarif.—adică precum am notat maĭ sus;—dacă nu, veĭ plăti odeia maĭ scump. Va să zică, te ameninţă, cu alte cuvinte, că ţĭ ia şi maĭ mult, dacă nu te daĭ tot pe mâna luĭ, şi în ce priveşte birul stomachuluĭ.

Şi cât 'ţĭ ia pentru masă, — dejun şi dineŭ în limba cultă—12 leĭ pe zi,—afară de vin, petru care ţĭ se maĭ ia un leŭ cel puţin; va să zică în total, casă şi masă, se urcă la *modesta* sumă de leĭ 27 pe zi,— casă simplu mobilată, — vorbesc de cea maĭ simplă—masă cu bucate economicos gătite. (Table d'hôte). Totul o exploatare straşnică, neruşinată şi maĭ aŭ obraz, când le imputezĭ, să'ţĭ spună că nu câştigă nimic, că compania pierde...

Pierde! minciună sfruntată! Nu cum-va pierde de dragul românilor ca să le dea ospiralitate când vin să se plimbe la Constanţa?

Inţeleg să ia şi atât, când ce ţĭ se dă se potriveşte cu cât daĭ, şi atuncĭ n'ar încăpea de fel plângere, imputare; aĭ gust să cheltueştĭ mult şi să fiĭ în lux de casă şi masă, foarte bine; dar când ţĭ se dă economicos la culme masă şi casă, şi maĭ ales casă, — atuncĭ cată să te revolţĭ împotriva neobrăzateĭ exploatărĭ.

Sînt într'adevĕr şi alte otelurĭ, dar potrivit cu numĕrul cel prea mare al vizitatorilor, otelurile acestea nu sînt de ajuns şi silit cată să cazĭ pe mâna celor de la Carol...

Fatală potrivire cu numele încoronat! căcĭ ce cade şi cine cade în mrejile sale urzite la adăpostul tronuluĭ, e stors, corupt, umilit.

Şi să nu credeţĭ cum-va că şi'n cele-l'alte otelurĭ, lumea e cu totul mulţămită; dar totuşĭ maĭ aŭ, antreprenoriĭ, saŭ proprietariĭ, puţină ruşine.

Aci, leagân al high-lifeluĭ cum am

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

MYRT (2)

DIN MOLDOVA

I

Ioan şi Floarea

A doua zi, claca începu şi la amiază păpuşoiĭ eraŭ şi căraţĭ la curte.

Toţĭ: boer, vechil, ţăranĭ veselĭ eraŭ că terminase; însă bucuria fetelor şi a flăcăilor încă maĭ mare era, căcĭ hora avea să se întindă azĭ maĭ mândră ca altă dată.

De aceia părăsiră cu toţiĭ curtea, afară de ceĭ maĭ bătrînĭ, ducêndu-se în sat spre a se găti de horă, care de astă-dată era să înceapă la treĭ ceasurĭ şi chiar la curtea boerească.

După amiazĭ sosi de la tîrg patru lăutarĭ, pe care vechilul îĭ adusese din porunca boeruluĭ, şi care trebuiaŭ să remîe pe tot timpul culesuluĭ viilor. Iar dinspre sat, grupe, grupe, veneaŭ flăcăiĭ şi fetele, pe a căror îmbrăcăminte, razele soareluĭ se jucaŭ printre steluţe şi fluturĭ, furându'ţĭ privirea.

Flăcăul cu cămaşa şi iţariĭ albĭ ca laptele, încins la mijloc cu brâul frumos, împletit în steluţe şi mărgele, din care cade în jos basmaua albă, cusută cu floricele de vre-o fată din sat. Pe cap pălăria cea cu florĭ, cumpărată la Paştĭ.

Fetele cu cămăşĭ albe în florĭ şi fluturaşĭ, ţesute şi lucrate de mâna lor; cu fuste de cit, pestelce albe saŭ roşiĭ, salbe la gât, cerceĭ; cu capul gol, avênd pĕrul prins în cordeluţe saŭ acoperite cu degrimele albe lucrate prea frumos în mărgele.

Intre toate Floarea străluceşte şi când auzi că a sosit de la têrg şi cuconaşul Petrică, feciorul boeruluĭ, maĭ anină în păruĭ negru şi frumos un trandafir roşu ca focul, pe care alergă în grabă de'l ceru la grădinar. Lîngă dînsa păşeşte Ion ţiindu-ĭ mâna stângă în a luĭ.

Incet, încet curtea boerească se umple, hora începe, flăcăĭ şi fete se prind, iar colo în fundul curţeĭ şi la mese bătrîniĭ cinstesc.

Toţĭ sunt veselĭ, toţĭ sunt mulţumiţĭ şi drag îţĭ era să priveştĭ această icoană a bucurieĭ şi fericireĭ.

In cerdacul caselor sta boerul, cucóna şi feciorul lor; nimenĭ nu are a se plînge de dînşiĭ; cu toţĭ sunt bunĭ şi miloşĭ, — de aceia ţăraniĭ îĭ iubesc, căcĭ la nevoe cel scăpătat găseşte la curte ajutor.

Feciorul boieruluĭ, băiat frumos şi cuminte, venise înadins la ţară, căcĭ îĭ scrisese tată-sĕŭ că doar n'o pieri lumea, dacă va maĭ lăsa cea şcoală pentru o septămână, două; apoĭ maĭ îl atrăgea şi altă ceva la moşie, şi maĭ mult din pricina aceasta inima îl mânase încoace.

De şi fecior de boier altmintrelea, totuşĭ după cât judecase el, şi la vîrsta de 25 anĭ cine-va judecă bine, şi după cum chiar mumă-sa îl îndreptăţise a crede, nu e ruşine pentru un cuconaş să iubească o ţărancă, dacă ea e după inima şi dorinţa luĭ; căcĭ.... el vorbise mameĭ sale de Floarea, îĭ spusese de curăţenia inimeĭ eĭ, de dragostea ce simte pentru fată şi ce e maĭ mult, că nu ar sta de loc la îndoială a o lua chiar şi de nevastă! Atât doar dacă nu cum-va s'ar opune tatăl sĕŭ, lucru ce cucoana să însărcinase cu totul, de oare-ce îşĭ iubea copilul ca ochiĭ din cap!

Insă toate aceste eraŭ numaĭ planurĭ. El le ştia singur şi cu mama sa. De Floarea, nicĭ vorbă ca să ştie; ea nimic nu bănuia; atât doar observase dînsa că cuconaşul Petrică tot-d'auna o privea cu drag, îĭ vorbia maĭ cu gingăşie, ba chiar îşĭ aducea aminte bine că într'o zi, când Floarea fusese la curte cu nişte florĭ, cuconaşul a luat'o de bărbie şi a sĕrutat'o, pe dînsa, o fată de ţăran! Ea se înţelege că s'a înroşit până în albul ochilor, i-a plăcut aceasta.... dar ce-ĭ dreptul, n'a maĭ dat în urmă pe la curte, şi asta pentru că auzise pe tată-sĕŭ şi pe mă-sa spunênd de multe orĭ că o fată cu minte îşĭ vede de ţesut şi de tors şi nu'şĭ ridică ochiĭ la flăcăĭ.

Intr'o zi o întâlnise Cuconaşul lângă pârău; Floarea nu era singură ci cu mama eĭ;

— Dar bine Florico, de ce nu maĭ viĭ pe la noĭ? o întrebă el.

— De Cuconaşule, fata are de ghilit şi nu are vreme să vie pe la curte respunse măsa; iar Floarea nicĭ îndrăsni să ridice ochiĭ în sus.

Nevinovăţia fetiĭ isbise pe Petrică şi din acest moment începu el s'o iubească tot maĭ mult, iar în ziua când a plecat la şcoală, întâmplarea voi ca în drum s-ĭ iasă Floarea care se întorcea acasă cu două cofe cu apă; El porunci să oprească caiĭ, se dete jos o chemă lângă dênsul şi dându-ĭ mâna îĭ zise:

„Floareo să ne vedem sănătoşĭ la toamnă şi vezĭ de nu mĕ uita.

Atât doar a fost între eĭ;

După ce a plecat Petrică la tîrg a scris des mameĭ sale fără a ocoli să-ĭ spună că Floarea îĭ este dragă şi că are s'o ia de nevastă. Mamă-sa care nicĭ ea nu fusese din cine ştie ce neam mare, nu găsi nimic în potrivă şi chiar îl încredinţă că se va pune luntre şi punte ca să potrivească lucrurile aşa ca Boerul să nu se opue întru nimic.

Toamna venise de mult, ba chiar era pe sfârşite şi Cuconaşul abia azĭ sosi. Nicĭ o schimbare nu găsi el la ţară, toate le găsise ca maĭ înainte, atât doar că i se păruse că Floarea e maĭ frumoasă ca orĭ când şi acest lucru îl înveseli straşnic.

De aceia acum la horă, el nu maĭ lua ochiĭ de pe Floarea, şi dacă tată-sĕŭ pe care îl iubea şi 'l respecta ca un bun fiŭ, nu ar fi fost de faţă, de bună seamă că intra şi el în horă, numaĭ şi numaĭ ca să simtă în mână-ĭ, mititica mână a Floareĭ; se mulţumea însă să facă cu cotul mameĭ luĭ ca să o privească cât e de mândră şi de drăgălaşă.

Lăutariĭ osteniţĭ, tăcură pentru cât-va timp, când Ion scoţând basmaua din brâŭ stârni să se joace de-a ochiĭ legaţĭ cât s'o odihni ţiganiĭ; şi se legă chiar el la ochĭ.

Toţĭ ceĭ-l'alţĭ flăcăĭ şi fete se făcură roată prin prejur, iar Ion începu să se învêrtească printre eĭ. Cum singur să legase la ochĭ lăsase basmaua maĭ slabă, aşa că vedea de-al binelea. de aceia prinse pe una din fete şi aşa scăpă-, gândul luĭ erea însă să vadă pe Floarea legată la ochĭ şi asta să muncia să isbutească. Aşa, se dete lângă Floarea şi când fata legată la ochĭ veni pe lângă el, Ion o îmbrânci şi ast-fel Floarea fu prinsă;

— Las bădică mi-o făcuşĭ zise ea rîzînd şi se lăsă a fi legată de fata ce o prinsese.

(Va urma)

zice, — care se duce unde e maĭ scump, tocmaĭ pentru fala d'a se arĕta că e grozav, — compania de exploatare a otelului nu'şĭ dă osteneala să cugete că şi acest uşurel şi poleit high-life are drept, contra preţuluĭ ce plăteşte, la o mulţumire maĭ potrivită cu preţul.

Destul să satisfacă o mică parte, — în care intră de pildă şi un cronicar de la o gazetă Bucureşteană scrisă în altă limbă. — şi reclamele curg ploae lăudând paradisul de la otel Carol! iar ceĭ-l'alţĭ tac şi aşa obrazul exploatatoruluĭ se îngroaşă, punga i se îngreuie,—iar publicul trebuie silit, să vie la el să dea mult, să primească puţin şi să tacă.

Trebue o campanie întreprinsă în potriva unor aseminea strĕinĭ nesăbuiţĭ, cu atât maĭ mult, că după ce te despoaie, nu sînt cel puţin şi ceva maĭ politicoşĭ. Dacă le observĭ câte ceva, îţĭ rĕspund privindu-te c'o obrăznicie revoltătoare, că'ţĭ vine să le aplicĭ câte o dumnezeească palmă, să le scapere scânteĭ înaintea ochilor...

***

Azĭ a plecat la Batum pentru 15 zile încrucişătorul Elisabeta, cu colonelul Murgescu. Două torpiloare şi un vapor a însoţit până în largul mărei bastimentul român de-o frumuseţe deosebită.

Matelotiĭ românĭ sunt chipoşĭ şi foarte agerĭ; caţĭ la eĭ cu mulţumire şi te simţĭ mândru de-aşa ostaşĭ, *lupĭ de mare* după expresia franceză.

Pentru Joĭ, de va fi timp bun, avem o escursiune la Mangalia cu vaporul *Constanţa*.

Sâmbătă pleacă multă lume d'aci în escursiune la Constantinopol.

Diseară foc de artificiĭ şi petrecerĭ la viĭ.

Astă-zĭ şi ierĭ vînt mare şi D-na Marea-Neagră foarte neastâmpărată.

(Maĭ daţĭ şi Dv. perdaf onorabililor acestuĭ otel, căcĭ, la urma urmeĭ prea sînt prea).

La revedere în curând.

PS. D. Claymoor se află acĭ. Constanţa e vilegiatura sa de predilecţie.

Niger.

UN URAGAN

NEW YORK, 8 August.—O vijelie s'a abătut asupra insuleĭ Martinico, 55 persoane aŭ fost omorîte; sunt mulţĭ răniţĭ; un mare numĕr de case s'aŭ stricat; corăbiile carĭ se aflaŭ în port aŭ perit. Vr'un asemenea desastru nu s'a înregistrat de la 1817.

Pe neaşteptate

— Oh! Nu ştiĭ vecine cât 'mĭ place să vĕz o femee ştiĭ... îmbrăcată numaĭ cu o cămăşuţă de mătase fină şi transparentă, prin care să pot admira corpul eĭ grăsuliŭ.

E sublim aşa ceva de vĕzut, e un capo de operă.

— O cred vecine, dar.... nu e acelaş lucru şi cu noĭ femeile. Nu'ţĭ poţĭ închipui ce desgust mĭ-ar pricinui să vĕz pe un barbat, după cum zicĭ:

— Insă dacă aşĭ fi eŭ?

— Fie cine o fi... nu fac niciŭ o esceptiune.

— Dar nu zicĭ că mĕ iubeştĭ... şi încă maĭ mult chiar de cât pe soţul tĕŭ.

— Este adevĕrat, te iubesc, iubindu-te însă nu găsesc nicĭ o plăcere să te vĕz gol.

— Ah! şi pentru mine ar fi contrariul. aşĭ cel maĭ fericit dintre muritorĭ să te pot admira numaĭ un moment, fie chiar o secundă numaĭ în cămaşe.

— Nimic maĭ simplu dragul meŭ, şi ca să vezĭ cât te iubesc puiule... o să'ţĭ fac plăcerea, voiŭ face ceia ce doreştĭ

— Cum! veĭ face aceasta?!

— Da, şi chiar acum; tot nu'mĭ am făcut azĭ toalete, zise ea, deschizând un sertar de unde luă 'o cămaşe roză de mătase şi dispăru în cea-l'altă cameră.

— Ce fericire neînchipuită!.. esclamă el, Haĭ să mĕ desbrac şi eŭ şi să'mĭ puĭ o cămaşe, poate mĕ va găsi maĭ frumos de cât îşĭ închipueşte, 'şĭ zise în gând şi trase sertarul, luă o cămaşe roză, scoase hainele pe care le ascunse sub pat, se îmbracă cu cămaşa şi îşĭ aştepta vecina cu nerăbdare.

Dânsa apăru pe pragul uşeĭ, în costumul dorit de el, călcând uşor ca o sirenă; era superbă.

Cum îl zări gol numaĭ în cămaşe, un râs sarcastic o coprinse şi aceste cuvinte fură pronunţate din buzele-ĭ roşiĭ ca o fragă:

— Parcă eştĭ un cocostârc!

Sunetul clopoţeluluĭ de la poarţă se auzi.

— Bărbatul meŭ, exclamă dânsa căzând leşinată pe parchet.

Numaĭ de cât el începu să o frece pe frunte şi la mâinĭ, neştiind cum să iasă din încurcătură faţă cu bărbatul eĭ care aparu în prag, uitându-se mirat la acest curios spectacol.

— Femeea ta e leşinată şi am alergat în ajutor; adu oţet şi apă, iute! zise el frecând-o mereŭ.

Când dânsa fu readusă în simţirĭ, soţul eĭ nu uită să înrrebe pe vecinul sĕŭ, cum se întâmpla de eraŭ amândoĭ cu aceiaşĭ toaletă şi el îmbrăcat cu cămăşĭ d'ale luĭ.

Atuncĭ vecinul eşind pe uşe îĭ zise:

— Nuĭ numaĭ un câine scurt de coadă?

Teodos

ULTIME INFORMAŢII

Deraiarea de la Kitila

Aseară la orele 8, un accident provenit dintr'o deraliare s'a întâmplat pe linia forturilor lângă satul Chiajna în apropierea de Chitila.

Un tren de balast compus din vr'o 15 vagoane trecu la fortul Chiajna, şi după ce 'l descărcă porni înapoi, dar pentru că pe liniele acestor forturi nu sunt platforme spre a se întoarce maşinele, trenul porni înapoi împins de la spate de maşină.

Ajungând în dreptul satului Chiajna, acolo unde trece şoseaua peste şine şi unde maĭ este pusă o şină de apărare, vagonul dinainte se răsturnă şi fiind pantă căzu jos în şanţ, al doilea vagon urmă pe cel dintâiŭ şi aşa până la cel d'al zecilea, pe care îl văzu abia atuncĭ maşinistul de oare-ce era la o curbă.

In primul vagon se aflaŭ doi bulgarĭ lucrătorĭ şi un sergent de geniŭ, carĭ, când aŭ căzut vagonul, aŭ fost rĕsturnaţĭ şi trântiţĭ de pământ. Din această lovitură craniurile le sunt sfărîmate şi corpurile îndoite.

Moartea acestor nenorociţĭ a fost instantanee.

In cele-lalte vagoane carĭ urmaŭ, eraŭ alţĭ lucrătorĭ şi soldaţĭ. Un sergent care se afla tot în vagoanele din urmă a sărit şi a scăpat neatins. Patru lucrătorĭ bulgarĭ sărind şi eĭ, sunt toţĭ răniţĭ grav şi un soldat de asemenea.

Uniĭ aŭ picioarele fracturate alţiĭ coastele, altu e grav rănit la cap.

Indată după acest accident alergară ţăraniĭ din satul Chiajna carĭ eraŭ prin apropierea linieĭ şi începură a căuta pe mecanic, voind să'l ucidă.

Să dete alarma la forturĭ şi sosi un ofiţer de geniŭ împreună cu soldaţĭ, puse santinele în tot locul şi căutând în sfărîmăturile vagoanelor găsi pe mecanicul Popescu ascuns de teama ţăranilor.

Persecuţiunea aceasta provine din faptul că mecanicu Popescu a călcat o bivoliţă a lor şi eĭ aŭ jurat să se rĕzbune.

De asemenea nu se poate explica deraliarea vagoanelor de cât prin punerea uneĭ pietre între şine.

Cu un sfert de oră înainte trecuse un alt tren p'acolo şi linia era în bună stare. De asemenĭ s'a găsit şi piatra spartă în bucăţĭ şi aruncată de pe sine, de şi trenul mergea foarte încet, căcĭ a fost oprit la moment.

Maşinistul Popescu este acela căruia acum cât-va timp 'ĭ-a fugit maşina în gară şi dărîmând şcoala de aspiranţĭ de la căile ferate române.

Sergentul mort, maĭ avea 3 zile până să se libereze, şi acesta este al treilea sergent ucis pe acea linie în timp de un an şi jumătate.

Cadavrele celor treĭ morţĭ aŭ fost aduse astă-zĭ cu trenul de 11 ore în Bucureştĭ. Iar răniţiĭ aŭ fost aduşĭ la spitalul Filantropia astă-zĭ dimineaţă la orele 4 şi jum. dându-li-se primele îngrijirĭ de către D. doctorand Savu Iliescu.

D. Prim-procuror Sfetescu, judecător de instrucţie Maxim şi medicul legist Minovicĭ a plecat azĭ dimineaţă la faţa locului unde instruesc afacerea.

Cu această ocazie D. Inspector Creţu şi-a arătat aroganţa sa într'un mod revoltător. Intrând în sala răniţilor la spital a început a striga ca în secţia D-sale şi a trebuit să fie pus la ordine de D-niĭ doctorĭ carĭ îngrijaŭ pe răniţĭ.

—✠—

Lucrătorul de la docurile din Galaţĭ, Friţ Dornescu era amorezat de o fată din Badalan. De aceiaşĭ fată era amorezat şi sergentul din Dorobanţĭ cu schimbul Stan Ene, care i-a spus curat lucrătoruluĭ că de se va duce pe la fată şi pe la părinţiĭ eĭ îl va ucide. Lucrătorul Friţ Dornescu a şi denunţat faptul comisaruluĭ din Badalan Ion Peptănaru, dar pe când se ducea de la comisie către casa părinţilor feteĭ, serjentul pune mâna pe el şi-ĭ înfige un cuţit în piept şi anume în partea inimeĭ.

Criminalul a fost prins. Procurorul Coslinschi a anchetat faptul.

—✠—

Urcarea preţurilor cerealelor urmează: grâŭ 61 lbr. 16,45; secara $54^1/_2$ lbr. 14,70; orz 47 lbr. 8,60; orzoaică 48 lbr. 8,80; porumb predat în Septembrie 59 lbr. 11 leĭ; predat imediat, recolta veche, $10^1/_2$ lbr. 11,15.

Sosirile pe apă sunt mult maĭ importante de cât cele de pe uscat. Pe ziua de erĭ aŭ sosit pe apă peste 70 de miĭ de hectolitre diverse cereale, pe când pe uscat abia vr'o zece miĭ hectolitri, dovadă că lipsa vagoanelor e mare.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	$83^1/_4$
5%	Imprumutul comunal (1883)	$93^1/_2$
5%	Imprumutul comunal (1890)	95—
5%	Scris. funciare urbane	94—
5%	Scris. funciare rurale	$98^3/_4$
5%	Renta amortisabilă	$98^1/_2$
5%	Scris. urbane de Iaşĭ	85—

ULTIME TELEGRAME

BRUXELES, 9 August. — *Congresul socialiştilor*, D-nu Delescluze delegat frances, a propus o resoluţiune care recomandă constituirea de secretariate naţionale în locul organisaţieĭ centrale a forţelor internaţionale lucrătoare.

PARIS, 9 August.—Se desminte în mod formal ştirea în privinţa călătorieĭ Regeluĭ Serbieĭ la Sinaia.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXIX

(27)

Un imn al virtuţeĭ

Jeana numaĭ putea de bucurie. Alergă în micul salon şi îmbrăţoşă înainte de aĭ vorbi.

— Scumpul meu copil, îĭ zise eĭ, ţ'am scăpat sufletul, dar jură-mĭ că veĭ veni să mă vezĭ orĭ de câte orĭ veĭ fi în vre-o primejdie.

Aubépine nu înţelegea şi nu respunse. Dra d'Armaillac îĭ dădu bonul de 10000 fr.

— Iată cele 10.000 de fr. aĭ duceluĭ. Du-ĭ repede la mama ta şi să nu ştie mătuşa ta.

Aubépine îmbrăţoşă pe Jeana cu vioiciune.

— Oh; Doamnă cum vĕ iubesc! şi-mĭ era frică de D-v.

— Du-te copilul meu, D-zeu să te păzască! Să viĭ să maĭ vezĭ des.

D-ra d'Armaillac o conduse la peron spuindu'ĭ unde şade.

Ducele salută virtutea care trecea pe lândă dânsul.

Şi după ce uşa s'a închis după Aubépine.

— Curios, zise el, îĭ tot aşa de mulţumit ca şi când nu m'am dus la teatru după ce am luat o lojă.

— Să vezĭ scumpul meu duce, datoria este un sacrificiŭ dar sacrificiul este o bucurie a sufletuluĭ.

— Iţĭ mărturisesc că nu-mĭ bat capul de astă ţară.

Pentru Aubépine şi pentru tine mi-am înfrânat pasiunea nu pentru mine.

— Eştĭ un stoician, facĭ binele pentru bine.

— Eu sunt un filozof a luĭ Sibaris. Cred că natura m'a făcut pentru orĭ ce petrecere...

— Scumpul meŭ amic, dacă aĭ fi vĕzut paliditatea şi emoţiunea aceşteĭ fete n'aĭ fi negat puterea virtuţeĭ.

— Dar virtutea o am înaintea mea. Cine are maĭ mult dreptul a se numi virtute, de cât tu, Jeano!

D-ra d'Armaillac se întoarse pentru aşĭ ascunde o lacrimă.

— Virtutea care am scăpat'o gândi ea cu amărăciune nu este a mea.

Se plimbară puţin şi vorbiră.

— Pentru ce această grijă pe fruntea ta? reluă ducele. Nu eştĭ sacră şi inviolabilă, sfumpa mea Jeană?

— Da zise, ea surizênd.

Ducele îşĭ puse în minte ca să-ĭ dovedească că nu crede aşa mult în aceste două adjective, dar ca şi până în ajun Jeana a fost inatacabilă; nu că stătea ca o statue a Dianeĭ saŭ a Junoneĭ, dar a avut iscusinţă de a mărgini dorinţele duceluĭ prin un cuvênt ce-l îngheţa sau prin o izbucnire de ris. Ast-feliu vedea cu cât înainta maĭ mult spre dânsa cu atâta desnădăjduia de a o maĭ ajunge; ceia ce-l aţiţa şi maĭ tare, era că ştia de întâmptarea eĭ cu D. de Briançon. Negreşit, el găsea nemerit aĭ vorbĭ pe departe despre aceasta; de altmintrelea el cunoştea femeile şi ştia că o femee care s'a dat odată, nu se dau aşa de uşor a doua oară.

Dacă ar fi făcut prostia să fi amintit Jeaneĭ întâiul eĭ păcat, cauza sa ar fi fost pierdută pentru tot-d'a-una. Insă el iubea pe D-ra d'Armaillac.

El n'o iubea cu acea pasiune tristă a luĭ Marţial, care acum iubea pe Jeana şi din cauza Margueriteĭ Aumont. Iubise două femeĭ, aceste două amorurĭ se întrunise în unul singur. Dumnezeu ştie dacă inimu îĭ bătea pentru acest nume dulce de Jeana. Tot trecul era aci şi nu vedea alt viitor.

Ducele îşĭ închipuia că va reuşi cu D-ra d'Armaillac în astă seară. Cu toate sforţările luĭ i-a fost în zădar ea îĭ rezista la toate.

Dreptatea triumfă încă odată şi Jeana s'a dus cum a venit.

D-ra d'Armaillac puse colieta de perle într'un vas de porfir dupa cămin, cu lealitatea uneĭ femeĭ care nu voeşte să se vândă pentru că nu voeşte să se dea; dar a doua zi dimineaţă Ispaniolul îĭ trimise perlele într'o cutie mică japoneză punând şi un răvăşel.

„D-ră, aceste perle se plictisesc la mine, nu fiĭ aşa crudă de ale arunca din gîtuţĭ unde ele stau aşa de bine"

Cum vĕzu perlele Jeana le sărută şi le puse la gât. Mama eĭ mărturisi că-ĭ şade tare bine cu această colietă. Era o femee plină de iluziĭ. Se încredea în Jeana şi n'avea nicĭ o grijă. Jeana eşea în toate serile.

— Biata mamă! gândi Jeana, aşĭ fi o nebună dacă m'aşĭ maĭ lăsa să mă oprească, dar simţesc că n'aşĭ maĭ avea curajul de a o maĭ înşela încă.

XXX

Măhnirea donjuanuluĭ

Cunoaşteţĭ bine caracterul conteluĭ de Briançon. Ştiţĭ că are semînţa Don juanuluĭ în inima-ĭ pervertită. Dupà ce a iubit două femeĭ odată, acum iubeşte o femee. D-ra d'Armaillac este tot-d'a-una visul luĭ dispărut. Acest ideal l'a avut în mânĕ; ş'a strâns fericirea în braţe. Dar inima sa suferă, fiind-că prin aceiaşĭ lovitură perduse două femeĭ adorabile. Marguerite Aumont este moartă pentru dânsul; Jeana d'Armaillac nu-ĭ moartă, dar ce face cu inima sa? O melancolie întrunecă această faţă aşa de veselă. Acest om care rîdea tot-d'a-una surìdea ca scepticiĭ şi ce amară expresie de măhnire în colţul buzelor sale!

Un suflet maĭ tare ar căuta consolarĭ aspre, un om maĭ barbat ar sta în muncă şi în datoria luĭ. Dar acesta era maĭ mult un bărbat femeeatec. Prin urmare i-ar fi trebuit o femee care să-l consoleze dar unde s'o găsească, când a pierdut femeia care îl încânta? Marţial ne mărturisi odată la Operă că-şĭ petrecea vremea în zadar căutând.

In lumea bună nu găsise una măcar care să semene cu Jeana d'Armaillac; în lumea Margueriteĭ era şi maĭ greu de găsit una asemenea Margueriteĭ. Aceasta cum zicea el singur respândise în viaţa sa un dulce parfum de violet şi de lilas, adevăratele florĭ ale tinereţeĭ. In zădar căutase printre amicele foasteĭ sale metrese o femee care să aibă câtuşĭ de puţin farmecul său, nu găsise de cât fete ocupĕndu-se ele singure de dânsele, vorbind de amor ca femeile care nu cunosc de cât aurul. Işĭ aducea aminte că biata Marguerite Aumont făcea puţin caz de parale.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTĬ :

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11.41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3.32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTĬ

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.